

[Finansministeren]

Der er adskillige problemer i at foretage lignende beregninger over gennemsnitspriser for alle offentligt ansatte.

I den offentlige sektor varetages utallige og meget forskelligartede arbejdsopgaver i samfundet. Som følge heraf er der naturligvis vidt forskellige afledede konsekvenser i form af såvel engangsudgifter som driftsudgifter i forbindelse med nyansættelser inden for de forskellige områder. Denne forskel findes ikke alene mellem forskellige typer institutioner: administration, hospitalsvæsen eller transport. Forskellen findes også inden for den enkelte institution. En gennemsnitspris for hospitalsansatte, der omfatter ansatte med så forskelligartet udgiftsindhold som læger, sygeplejersker, rengøringspersonale, administratorer, sygehjælpere og laboranter, vil således dække over betydelige variationer.

Ud over disse mere generelle problemer ved beregning af et gennemsnit for den offentlige sektors ansatte vil jeg også pege på nødvendigheden af at sondre mellem situationer, hvor man står over for et større antal nyansættelser, og situationer, hvor der kun skal ansættes en enkelt eller nogle få nye medarbejdere.

Af disse grunde er det efter min mening ikke muligt at beregne eller skønne over den ønskede gennemsnitspris. Det af boligministeriet udarbejdede notat vedrørende personaleudvidelser i centraladministrationen er en angivelse af, hvad der kan beregnes inden for et enkelt ansættelsesområde. Heruover må man i hvert enkelt tilfælde skønne over udgiftskonsekvenserne ud fra den enkelte sags konkrete omstændigheder.

Spm. nr. 989

Til udenrigsministeren (25/6 80) af:

Steen Folke (VS):

»Hvad har ministeren konkret gjort for, at Grosserer-Societetets delegation ikke skulle tage på forretningsrejse til Den sydafrikanske Republik, og vil regeringen overveje at indtage en mere utvetydig holdning for at hindre gentagelser?«

Begrundelse

Efter at det i Radioavisen i dag er kommet frem, at en delegation fra Grosserer-Societetet om kort tid rejser på forretningsrejse til

den racistiske sydafrikanske republik, har ministeren beklaget det og talt om en kræmmermentalitet, der falder tilbage på Danmarks gode navn og rygte.

Men sådanne udtalelser er i sig selv ikke meget bevendt. Nok så vigtigt er det at finde ud af, om ministeren konkret har gjort noget, der kunne lægge delegationen hindringer i vejen.

En talsmand for Grosserer-Societetet har udtrykkelig gjort opmærksom på, at man ville blæse på folketingets henstillinger. Det er sjældent, at en talsmand så klart erkender, at grosserernes moral sidder i tegnebogen, men i hvert fald for spørgeren kommer denne kendsgerning ikke som noget chok.

Regeringens tvetydige holdning til Elsams stærkt voksende kulindkøb har tydeligvis opmuntret andre dele af forretningsverdenen til at blæse på folketingets henstillinger. Ministerens udtalelser om »kræmmere« og »nedsat anseelse« falder tilbage på de politikere, der har set til fra sidelinjen, mens Elsam mangedoblede sine kulindkøb fra Sydafrika.

Grosserer-Societetets talsmand gjorde det klart, at det eneste, man ville respektere, var et forbud mod samhandel. Det er op til regeringen, om et sådant forbud skal blive en realitet.

Besvarelse (1/7 80):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Regeringen har ingen hjemmel til at forbyde Grosserer-Societetets medlemmer eller andre danskere at rejse til Sydafrika.

Regeringen beklager imidlertid, at nogle af Grosserer-Societetets medlemmer har ønsket at aflægge besøg i den racediskriminerende sydafrikanske republik på trods af folketingets beslutning af 26. maj 1978 om boykot af økonomiske aktiviteter i Den sydafrikanske Republik. Denne folketingsbeslutning er almindeligt kendt, og regeringen arbejder fortsat på den deri omtalte målsætning, nemlig at virke for forslag i sikkerhedsrådet, som kan føre til bindende vedtagelser mod handelen med Sydafrika.

Spm. nr. 990

Til statsministeren (25/6 80) af:

Christophersen (V):